

Dolmen de Castelltallat

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Demarcació de Sant Mateu de Bages
Emplaçament Carretera BV-3003, al km. 12,6 camí direcció N-W i seguir est uns 500 m.
Alçada: 834

Coordenades:

Latitud: 41.81213
Longitud: 1.67861
UTM Est (X): 390243
UTM Nord (Y): 4629761

Classificació

Número de fitxa 08229 - 200
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Edats dels Metalls Prehistòric
Segle XIX-XIX aC
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Pèrdua d'algunes lloses i de part del túmul. Variacions de les lloses de l'estat originari

Protecció Inexistent
Número inventari Sí: CC.AA. 1602

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08229A010001650000ME
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 06/04/2017 - 02:00

Descripció

Restes d'un petit megàlit de cambra simple (dolmen) que es troben situades en un dels punts més destacats de la serra de Torribalta, de manera semblant a altres dolmens de la zona, que es troben a les carenes de les serres i orientats cap a l'est. En aquest cas es tracta d'un punt elevat i dominant, amb bones vistes sobre la vall de Coaner i també al Pirineu. Les restes conservades, força escadusseres, consten d'un túmul cònic de pedres amb la cambra central, feta originàriament mitjançant lloses de pedra planes col·locades verticalment amb una d'horitzontal a mode de coberta. Actualment resta dempeus una de les lloses de capçalera, d'1,5 m de llarg, i dues més petites que formen un dels laterals. Es tracta d'una estructura gairebé idèntica que el dolmen de Coaner, situat a uns 500 m. La llosa de coberta sembla que es trobaria caiguda en el vessant del túmul. El túmul, de planta circular, es troba rebaixat en la seva part central i més alçada, deixant veure les restes esmentades de la cambra. Aquesta estructura està orientada en direcció est-oest. Per la seva tipologia, aquest megàlit podria datar-se en algun moment entre el neolític final i el bronze inicial. Als peus del túmul es conserven dos parapets o trinxeres de la Guerra Civil. El dolmen es troba uns 100 m al sud-oest de les Creus de l'Espelta.

Observacions:

Té un plafó informatiu del PEIN de la serra de Castelltallat

Història

Aquest megàlit no ha estat excavat ni estudiat en profunditat però té uns paral·lelismes evidents amb el dolmen de Coaner, situat a uns 500, i sembla clar que cal situar-lo en un mateix context cronològic i funcional. Per aquests paral·lelismes se li pot atribuir una cronologia que va des del neolític final al bronze mitjà (2500 - 1200 aC.). És possible que el lloc es mantingués com a fita territorial en el temps, ja que a uns 100 m hi trobem les Creus de l'Espelta. Tanmateix, les creus que actualment es conserven en aquest indret són fetes probablement l'any 1901.

Bibliografia

- ALMAGRO, M.; SERRA, J.; COLOMINAS, J (1945). Carta arqueològica de España: Barcelona. Madrid: C.S.I.C.
- CARRERAS, E.; FÀBREGA, A.; TARRÚS, J. (2005). "Els monuments megalítics del marge dret del Cardener". *Pyrenae*. 2 (2005), 36, p. 41-85.
- CURA, Miquel; VILARDELL, Rosó (1977-78). "Noves troballes de vas campaniforme en els sepulcres megalítics catalans", *Pyrenae*, núm. 13-14, Universitat de Barcelona, p. 313-316.
- CURA, Miquel (1987). "Origen i evolució del megalitisme a les comarques centrals i occidentals de Catalunya: I. Del Neolític Mitjà a l'Edat del Bronze", *Cota zero*, núm. 3, ed. Eumo, Vic, p. 76-83.
- DAURA, A.; GALOBART, J.; PIÑERO, J (1995). *L'arqueologia al Bages*. Manresa, Centre d'Estudis del Bages (Monogràfics; 15), p. 92-93.
- FÀBREGA, A (1998). "Viatge pintoresc: estat actual dels megàlits del Bages". *Dovella*, núm. 59, Manresa, p. 7-12.
- FONT, J.O.: Informe-memòria de la prospecció dels següents sepulcres megalítics: Dolmen de Clarà (Castellar de la Ribera, Solsonès), Castelltallat (Sant Mateu de Bages, Bages), Puig ses Forques (Calonge, Baix Empordà), Tres Caires, Serra de Cals i Tres P. Treball inèdit dipositat a l'Arxiu del Servei

d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya.

SANTAMARIA, Valentí (1923). "Dels temps prehistòrics en la nostra comarca". Butlletí del Centre Excursionista Montserrat, núm. 6. Manresa, p. 68-73.

